

Bruksela, 24 MAJ 2011
C/2011/3623

Szanowny Panie Marszałku!

W imieniu Komisji pragnę podziękować Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej za opinię w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (COM(2010)537 wersja ostateczna).

Komisja odnotowuje, że w wyżej wymienionej opinii uznano wniosek za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Odnosząc się do stwierdzenia Sejmu, zgodnie z którym przepisy rozporządzenia uprawniają Komisję do wydawania aktów w dziedzinach nieuregulowanych lub tylko częściowo uregulowanych na poziomie UE, podczas gdy cele, którym służy wniosek dotyczący rozporządzenia mogłyby zostać lepiej osiągnięte na poziomie krajowym, Komisja pragnie przedstawić następujące wyjaśnienie.

Celem wniosku jest dostosowanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 do postanowień traktatu lizbońskiego oraz wprowadzenie niewielkich zmian do obowiązującego rozporządzenia, w większości wynikających z wniosków przedstawionych przez państwa członkowskie w ramach uproszczenia prawa wspólnotowego. W kwestii uprawnień Komisji do przyjmowania aktów delegowanych lub wykonawczych wniosek dotyczący rozporządzenia jedynie uwzględnia fakt, że nowymi artykułami 290 i 291 TFUE wprowadzony został nowy system nadawania uprawnień Komisji, zastępujący system ustanowiony Traktatem WE. W związku z tym po zaklasyfikowaniu obowiązujących aktów wykonawczych według odpowiednich definicji albo do grupy aktów wykonawczych w rozumieniu art. 291 TFUE, albo do grupy aktów delegowanych w rozumieniu art. 290 TFUE, we wniosku dotyczącym rozporządzenia Komisja umożliwiła jedynie wprowadzenie do tekstu rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 wymaganych podstaw prawnych dla wyżej wspomnianych aktów. W związku z tym rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie nadaje Komisji uprawnień do przyjmowania aktów w dziedzinach nieuregulowanych na poziomie UE.

Co do uwag Sejmu, zgodnie z którymi wniosek nadaje Komisji nowe uprawnienia do przyjmowania – w drodze aktów delegowanych – przepisów dotyczących wykonywania kontroli, stosowania sankcji, wykluczeń i odzyskiwania nienależnych płatności, jak również kar za niezłożenie w terminie sprawozdań z oceny, należy zauważyć, że przekazanie uprawnień w art. 74 ust. 4 nie dotyczy wykonywania kontroli, stosowania sankcji itd., lecz jedynie ustanawiania zasad w tych obszarach (np. co powinno być przedmiotem kontroli, w jakich przypadkach powinno się nakładać sankcje itp.). W art. 74 ust. 4 wyraźnie stwierdzono, że Komisja ustanawia – w drodze aktów wykonawczych – jednolite warunki wykonywania kontroli przez organy państw członkowskich.

Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6
00-902 Warszawa

Jeśli chodzi o nowy ustęp w art. 86, przekazanie uprawnień służy zapewnieniu w akcie podstawowym podstawy prawnej dla art. 61 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, odnoszącego się do zawieszenia płatności w przypadku niezłożenia w terminie sprawozdań z oceny. Jego celem nie jest natomiast umożliwienie Komisji wprowadzania nowych kar.

Sejm zgłosił zastrzeżenia do faktu, że wniosek nie zawiera informacji o kryteriach pozwalających określić, jakim aktem powinny być uregulowane poszczególne tematy – wykonawczym czy delegowanym. Sejm stwierdził, że zakres uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych lub wykonawczych powinien być interpretowany w sposób restryktywny, oraz uznał, że wiele spośród przepisów wniosku nie spełnia tego kryterium, gdyż zapewniają one zbyt szeroki zakres delegowania, bez odpowiedniego uzasadnienia. Co więcej, Sejm uważa, że w sytuacji braku rozporządzenia Rady i Parlamentu w sprawie wykonywania uprawnień wykonawczych Komisji niedopuszczalne jest, aby Komisja była uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych.

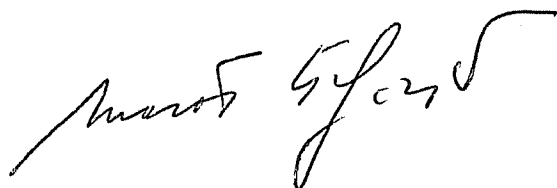
W kwestii kryteriów zastosowanych do zaklasyfikowania aktów Komisji do kategorii aktów delegowanych albo wykonawczych należy podkreślić, że kryteria te zostały określone w art. 290 i 291 TFUE, a także wspomniane w komunikacie Komisji {COM(2009)673} w sprawie wprowadzenia w życie art. 290 TFUE. Komisja uważa zatem, że powtarzanie tych kryteriów w każdym wniosku dostosowującym obowiązujące rozporządzenie do traktatu lizbońskiego nie jest konieczne.

Ponadto fakt, że Traktat nie stanowi o sprawowaniu przez parlamenty narodowe kontroli nad zgodnością aktów prawa wtórnego – przyjętych w formie aktów delegowanych albo aktów wykonawczych – z zasadą pomocniczości, nie wydaje się wystarczający, aby stwierdzić, że zakres przekazania lub nadania uprawnień wymaga w takiej sytuacji restryktywnej interpretacji. Brzmienie art. 290 i 291 TFUE nie wskazuje na to, aby taki właśnie zamiar krył się za postanowieniami Traktatu. Jeśli chodzi o określenia „szczegółowe warunki” i „szczegółowe zasady”, są one stosowane w odniesieniu do wielu już obowiązujących przepisów wykonawczych (w rozporządzeniu (WE) nr 1974/2006), które ściślej określają zawartość poszczególnych środków w ramach czterech osi, bez konieczności dodawania długiego wykazu, w którym byłyby wymienione z osobna wszystkie rodzaje specyfikacji.

Należy także przypomnieć, że rozporządzenie Parlamentu i Rady w sprawie wykonywania uprawnień wykonawczych Komisji weszło w życie w dniu 1 marca 2011 r. Przed tą datą obowiązywała poprzednia decyzja w sprawie komitologii, a zatem nie można mówić o luce prawnej w obszarze sprawowania przez państwa członkowskie kontroli nad uprawnieniami wykonawczymi Komisji.

Jeśli zaś chodzi o zastrzeżenia Sejmu dotyczące braku uzasadnienia zgodności omawianego wniosku z zasadą pomocniczości, należy podkreślić, że nie zawiera on nowej inicjatywy ustawodawczej, lecz jedynie zmienia określone przepisy obowiązującego prawa, z jednej strony aby dostosować rozporządzenie do postanowień traktatu lizbońskiego, a z drugiej – aby wprowadzić pewne poprawki merytoryczne wynikające przede wszystkim z przedstawionych przez państwa członkowskie 39 wniosków upraszczających. Uzasadnienie dotyczące zasady pomocniczości jest więc takie samo, jak w przypadku pierwotnego aktu, w związku z czym uznano, że jego powtarzanie w omawianym wniosku nie jest konieczne.

Komisja ma nadzieję, że powyższe wyjaśnienia stanowią dostateczną odpowiedź na zastrzeżenia wyrażone w opinii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, i oczekuje dalszego dialogu politycznego.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Mariusz Gajda". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the end.